

[Arbejdsministeren]

enkelte arbejder afhænger altså af lønvilkårene ved arbejder af samme art og på samme sted, og der kan derfor ikke siges noget generelt om anvendelsen af en bestemt lønsats ved disse beskæftigelsesarbejder.

Med hensyn til spørgsmålet, om man kan få langtidsledige med et vist beløb i arbejdsløshedsdagpenge til at påtage sig beskæftigelsesarbejde, skal jeg henvise til, at det af arbejdsløshedslovens § 63, stk. 1, følger, at når ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, vægrer sig ved at påtage sig et anvist arbejde, herunder beskæftigelsesarbejde, der er aflønnet overenskomstmæssigt, mister de adgangen til dagpenge i 5 uger.

Lawaetz (FP):

Jeg siger foreløbig tak til arbejdsministeren. Jeg kender godt paragrafferne. Jeg vil da gerne indledningsvis sige, at man jo kan bruge spørgetiden på tre måder. Der kan være et eller andet, man gerne vil have oplyst, et eller andet, man gerne vil have fremmet, eller man vil udnytte en politisk situation. Det sidste er absolut ikke meningen. Det er et konstruktivt spørgsmål, jeg har stillet, idet jeg ser en række vanskeligheder ude i praksis. Nu vil jeg i øvrigt gerne have lov at bemærke, at »beskæftigelsesarbejder« nok er et uheldigt ord i sig selv; det burde måske hedde »regionalforbedringer« eller sådan noget.

Der ligger nemlig i det to problemer. Hvis kommunalarbejdere, anlægsgartnere osv. gennem år, måske 20 år, har arbejdet sådan et sted, og der pludselig kommer folk ind, som jeg regner for rutinerede, idet vi egentlig snakker om de samme langtidsarbejdsledige og unge rutinerede, der får det samme, opstår der en utilfredshed på det pågældende sted og måske et lønpres fra de kommunalt ansatte.

Mindest lige så galt vil det være, hvis der opstår nogen som helst form for konkurrence over for de private virksomheder i det pågældende område, forstået således, at formålet med dette må være en optræning til at komme tilbage i erhvervslivet, sådan har jeg forstået det.

Derfor spørger jeg: kunne man tænke sig, om ikke andet i cirkulæreform, at pege på, at disse skævheder ikke må opstå, men at folk må finde sig i en lavere begyndelsesløn?

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal ikke bestride, at det er et interessant spørgsmål, hr. Lawaetz stiller her i anden omgang, men det er jo det stik modsatte af det første spørgsmål, der er stillet skriftligt her.

Det første spørgsmål gik på, om mennesker med en høj understøttelse kunne motiveres til at tage beskæftigelsesarbejde til en lav løn. Og nu siger hr. Lawaetz: er der ikke et problem, hvis vi sætter lønnen for højt? Det kan måske være lidt svært at få sammenhæng i disse to synspunkter. Men jeg vil også gerne svare på det andet spørgsmål.

Det er givet, at der kan være de problemer, som hr. Lawaetz omtaler, med hensyn til utilfredsheden med, at helt rutineret arbejdskraft sikres den samme aflønning som anden og mere trænet arbejdskraft. Imidlertid tror jeg ikke, at denne utilfredshed og de deraf følgende problemer er nær så store som den utilfredshed, der ville opstå, hvis mennesker på beskæftigelsesarbejde kommer ind i det normale arbejde og arbejder til en lavere løn end den normale overenskomstmæssige løn inden for området. Så tror jeg, at man i høj grad fra de normale arbejdspladser side ville reagere og sige, at der her var tale om løntryk osv. og urimelig konkurrence. Jeg tror også, at det ville være et synspunkt, som mange private arbejdsgivere ville gøre gældende.

Afsluttende skal jeg sige, at efter den nuværende ordning for administrationen af disse beskæftigelsesarbejder – i parentes bemærket er jeg enig med hr. Lawaetz i, at det ikke er nogen særlig heldig betegnelse, men det er nu engang den, der står i loven – har vi ingen mulighed for at blande os i den rent faktisk udbetalte løn til de mennesker, der beskæftiges ved beskæftigelsesarbejder. Vi giver et fast tilskud fra statens side, der svarer til 80 pct. af den gældende overenskomstløn; resten må opsuppleres fra kommunernes side efter det, der gælder på stedet, altså de normale løn- og arbejdsvilkår. Derfor har jeg altså ikke som minister nogen mulighed for at gribe ind på dette felt.

Lawaetz (FP):

Det vanskeligste tilfælde er folk, der oppebærer maksimal understøttelse i dag, 32 kr. 30 øre i timen. For at de vil gå i arbejde, skal